

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010489
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8719010489.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného C. R., trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 26. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný
C. R., nar. XX. X. XXXX G. I., trvale bytom I., adresa
na doručovanie písomností: I., C. XXXX/XX,

j e v i n n ý , ž e

obžalovaný C. R. dňa 17. 4. 2019 v čase okolo 12.30 hod. na Ulici Dostojevského č. 20 v Poprade, pred Denným barom Pasáž, na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol I. B. tak, že ho jedenkrát udrel rukou do oblasti tváre, pričom I. B. spadol na chodník a utrpel ľahké zranenia, a to otras mozgu, zlomeninu pravej očnénice, zlomeninu hornej čeľuste vpravo, zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti po dobu 4 týždňov a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v hospitalizácii poškodeného od 17. 4. 2019 do 23. 4. 2019, v sťaženom dýchaní nosom a zlom videní po dobu 7 dní, v obmedzení pri hygienických návykoch po dobu 2 týždňov a v bolestiach hlavy po dobu 4 - 5 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal dňa 1. 8. 2019 obžalobu 1 Pv 209/19 zo dňa 30. 7. 2019 na obvineného C. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to pre skutok, ktorý sa mal stať tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému obvinený v zákonnej lehote podal odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že v tomto smere nechce urobiť žiadne vyhlásenie. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzal, že kritického dňa bola streda pred Veľkou nocou, bol dohodnutý, že pred denným barom Pasáž počká na tovar, ktorý chcel kúpiť v predajni u kamaráta. Čakal tam preto, lebo je to miesto, kde chodia viacerí jeho známi, s ktorými sa rád porozpráva. Vedľa sa nachádzal I. B., ktorý tam konzumoval alkohol a ktorého predtým nikdy nevidel. Pani Z. bola barmanka, ktorá predávala alkohol, B. nevenoval pozornosť, ale mal pocit, že začína byť drzý k obsluhu a dožadoval sa ďalšieho alkoholu. Bolo vidno na ňom, že má vypité a je pravdou, že aj on mal vtedy požitý alkohol. Keď prechádzal okolo B., upozornil ho, aby sa choval tichšie. Ten niečo štekol, ale nevenoval tomu pozornosť. Pri bare sa potom rozprával so svojimi kolegami a keď chcel odísť, prechádzal okolo B. a vtedy ho upozornil, aby sa správal slušnejšie. Vyšiel von, následne sa vrátil, ale nie z dôvodu, že by ho B. nejako zaujímal, ale išiel skontrolovať, či náhodou neprišlo mäso. Keď sa vrátil, B. zrejme mal dojem, že tam chodí kvôli nemu a začal do neho dobiedzať. Zrejme B. niečím našťoval a keď vyšiel von, vonku vyšiel aj B.. Vonku sa ho snažil upokojiť, pripúšťa, že to už nebolo až tak kľudne, ale nekričal po ňom. Chcel len to, aby neotravoval ľudí, nato mu B. dal facku a z jeho strany nasledoval reflex, takže ho jedenkrát udrel päšťou do oblasti oka, resp. lícnej kosti, tak aby mal monokel, ale nie aby mu niečo vážnejšie spôsobil. B. na to spadol a on ostal prekvapený, čo sa s ním deje. To, že spadol, za to si môže sám, malo to zrejme súvis s požitím alkoholu. Po tom, čo B. spadol, on zotrval na mieste, snažil sa mu poskytnúť prvú pomoc, nejako ho podložiť, chcel mu aj zavolať sanitku, ale to urobil svedok R.. Nemal sa čoho báť, a preto na mieste incidentu zotrval. Sanitáci potom zavolali policajtov a on na mieste zotrval, až kým títo neprišli. Doplnil, že poškodeného nezranil, ale po tom, čo ho udrel, tak si povedal, že nie je fackovací panák a okamžite zareagoval tak, že aj on ho udrel.

Svedok poškodený I. B. v priebehu konania pred súdom zomrel, z jeho oboznámenej výpovede súd konštatoval, že tento v prípravnom konaní vypovedal tak, že dňa 17. 4. 2019 okolo obeda prišiel do pohostinstva Pasáž v Poprade, kde si sadol rovno k dverám, objednal si vodku a vypil možno 4 - 5 poldecákov. V tom podniku bol aj muž, s ktorým mal konflikt a ktorého pozná iba z videnia. Ten muž, keď išiel von okolo neho, bol drzý, nevie presne, čo hovoril, ale provokoval ho. On mu povedal, nech vypadne. Muž odišiel von, no zase sa vrátil a ďalej bol drzý. Nato sa postavil a obaja odišli von. Von vyšli iba oni dvaja. Tam sa nejako pochytili a zdá sa mu, že on dal tomu mužovi aj facku. Obaja spadli na zem a potom sa aj nejako šarpali. Keď bol na zemi, zacítil ešte nejaký úder, ale nevie, či bol kopnutý alebo inak udretý. Pamätá si už len to, ako bola pri ňom sanitka a potom stratil vedomie. Bol prevezený do nemocnice, kde bol asi 7 dní, mal zlomenú pravú očienu a hornú čeľusť, mal zlomené aj nosové kosti, otras mozgu a pomliaždenie hlavy. Prvý týždeň slabšie videl a ťažšie sa mu dýchalo. Nejaké 2 týždne sa nemohol poriadne umývať, bolelo ho pri oku, ktoré mal opuchnuté. Do práce nechodil, lebo bol už dlhšie práceneschopný z iných dôvodov. Ako poškodený si neuplatnil nárok na náhradu škody.

JUDr. Ivana Bzdilová - splnomocnenec poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne vo svojej výpovedi si uplatnila nárok na náhradu škody z titulu regresu spojeného s vynaložením nákladov na liečebnú starostlivosť poistenca I. B. v celkovej výške 834,45 eur. Aj keď tento nárok bol vyčíslený, zo strany zdravotnej poisťovne nedošlo k predloženiu žiadnych dôkazov spojených s dôvodnosťou uplatneného rozsahu.

Svedok G. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že tak obžalovaného, ako aj poškodeného pozná iba z videnia, nemá k nim bližší vzťah. Kritického dňa bol v podniku Pasáž, kde sedel pri stole a lúštil krížovky, pričom si všimol, ako sa tam naťahovali dvaja chlapi, keď počul hluk. Nevenoval tomu pozornosť, len si pamätá, že do podniku potom vbehol nejaký chlap, ktorý začal kričať, že on ho dobil. Na popud toho chlapa potom on spolu s čašníčkou vyšli von a videli tam ležiaceho chlapa, ktorý bol najprv bez pohybu a potom sa začal preberať. Bola pri ňom aj kaluž krvi. Spolu s čašníčkou mu chceli poskytnúť pomoc, začali mu dvíhať hlavu, čašníčka privolala sanitku, dali mu vonku stoličku, na ktorú ho aj posadili a čakali na príchod záchranky. Vonku bol prítomný aj obžalovaný a aj ten pán, ktorý vbehol do podniku a oznamoval, čo sa stalo. K samotnému incidentu sa vyjadriť nevedel.

Svedkyňa A. Z. vo svojej výpovedi rovnako poukázala na to, že samotný incident, ktorý sa mal odohrať pred podnikom, nevidela a ani nikto jej ho následne nepopisoval. Poukázala na to, že spolu so svedkom R.L. iba poškodenému poskytovali pomoc, pričom obžalovaný sa vtedy zachoval korektne a čakal celý čas až do príchodu záchranky. Vo vzťahu k situácii, ktorá predchádzala zraneniu poškodeného, uviedla, že obžalovaný uvedeného dňa mal požitý alkohol a vypité mal aj poškodený, ktorý toho vypil viac a napriek tomu, že bol telesne menší, tak sa správal odvážnejšie. Bol to poškodený, ktorý vyvolával obžalovaného, aby vyšiel vonku, no čo sa stalo potom vonku, to nevie. Vo vzťahu k obžalovanému doplnila, že tento sa v podniku nikdy nesprával tak, že by tam vyvolával konflikty.

V prípravnom konaní boli vypočutí ako svedkovia aj K. R. A. K. Z., ktorí však tiež v ďalšom štádiu trestného stíhania zomreli, a preto ich výpovede boli oboznámené na hlavnom pojednávaní.

Svedok K. R. vypovedal, že dňa 17. 4. 2019 okolo obeda sedel v podniku Pasáž, kde si dal iba malinovku, bol tam aj I. B., ktorého po mene pozná. V podniku však sedel iba chvíľu, potom odišiel do potravín na nákup. Keď sa vracal, tak už iba videl, ako pred podnikom na stoličke sedel I. B., ktorý bol celý zakrvavený, pričom nevidel, čo sa mu stalo a ani nikoho sa na nič nepýtal. Videl už len, ako C. vletel dnu do podniku, strhol zo seba bundu, ktorú mal oblečenú a choval sa dosť agresívne. V čase, keď bol ešte v podniku, nevidel, aby poškodený vo vnútri mal s niekým konflikt. V čase, keď už poškodený sedel na stoličke, ten C. prišiel k nemu a povedal mu, aby mu prepáčil, že ho zbil. Poškodený však na to nereagoval.

Svedok K. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že kritického dňa sa nachádzal v podniku Pasáž, kde tipoval zápasy. Vedľa neho sedel pán, ktorý lúštil krížovky. V podniku bol aj I. B., ktorý sedel v rohu pri dverách a po nejakej chvíli tam prišiel mu s dlhými vlasmi, o ktorom sa mu zdá, že sa volá C.. Neregistroval žiadny konflikt medzi I. B. a tým C., sedel k nim chrbtom a nepočul ani, že by sa hádali, no on už slabšie počuje. Zaregistroval iba čašníčku, keď mala v ruke handru a hovorila niečo v tom zmysle, že krváca. Vyšiel potom von a všimol si, ako ten I. bol celý zakrvavený, nepovedal mu však, čo sa stalo a k incidentu sa ani vyjadriť nevie.

Vo vzťahu k poraneniám poškodeného I. B. bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie, MUDr. Daliborom Piovarčim, č. 43/2019, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní a z obsahu ktorého vyplynulo, že poškodený dňa 14. 7. 2019 utrpel otras mozgu, zlomeninu pravej očné, zlomeninu hornej čeľuste vpravo, zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti. Z lekárskeho hľadiska šlo o poranenia ľahké a nekomplikované bez trvalých následkov. Najťažším poranením bola zlomenina pravej očné spolu so zlomeninou hornej čeľuste vpravo a zlomeninou nosových kostí, ktoré si vyžadovali celkovú dobu liečenia a práceneschopnosti 4 týždňov, otras mozgu si vyžadoval dobu liečenia a práceneschopnosti 3 týždne a pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti si vyžaduje obvykle dobu liečenia v trvaní do 7 dní s tým, že izolované takéto poranenie si nevyžaduje práceneschopnosť. Poškodený bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tým, že od 17. 4. do 23. 4. 2019 bol hospitalizovaný v nemocnici, kde musel podstúpiť potrebné vyšetrenia, vyžadoval si lekársku a ošetrovateľskú starostlivosť, musel sa prispôbiť režimu nemocničného charakteru, pričom počas hospitalizácie bol tiež v dôsledku opuchu sliznice nosa obmedzovaný pri dýchaní nosom, ktorý stav sa do prepustenia z nemocnice upravil. Počas hospitalizácie z dôvodu opuchu a krvnej podliatiny pravého oka bol obmedzovaný pri videní týmto okom. Pri prepustení z nemocnice už videl dobre, ale zvyšok opuchu a krvná podliatina mu spôsobovali obmedzenie pri osobnej hygiene. Do týždňa po prepustení sa stav upravil a tým aj obmedzenie. Samotné pomliaždenie záhlavnej oblasti hlavy poškodeného obmedzovalo bolesťami, ktorý stav za 4 - 5 dní sa upravil. Iným závažnejším spôsobom okrem bolesti nebol obmedzovaný počas celej doby liečby a bol sebestačný

pre základné životné potreby, hygienické a stravovacie návyky. K mechanizmu vzniku poranení znalec uviedol, že poranenia vznikli mechanizmom tupo pôsobiacej sily, ktorou bola zasiahnutá pravá časť hlavy, konkrétne v oblasti nosa a okolia pravého oka a hornej čeľuste. Z medicínskeho hľadiska mohli vzniknúť tak, že útočník a poškodený stáli oproti sebe, útočník úderom päšťou zasiahol poškodeného do okolia pravého oka, hornej čeľuste vpravo a do oblasti nosa. Išlo o úder päšťou, nie otvorenou rukou a tento úder mohol spôsobiť vznik zlomeniny nosových kostí, očnice vpravo, hornej čeľuste vpravo aj s opuchom a krvnou podliatinou v okolí pravého oka a mohol spôsobiť aj otras mozgu. Po údere mal poškodený spadnúť na zem v smere pôsobiacich síl, čiže dozadu, a pri páde mohol naraziť zadnou časťou hlavy o zem, čo mohlo spôsobiť vznik pomliaždenia v tejto oblasti. Na vznik poranenia stačil jeden úder. Z medicínskeho hľadiska poranenia mohli vzniknúť aj tak, že pri vzájomnom konflikte mohol poškodený spadnúť na zem, naraziť pri tom zadnou časťou hlavy o zem a po páde na zem mohol byť zasiahnutý úderom päšťou do okolia pravého oka, hornej čeľuste a nosa. Prípadne, aby po páde poškodeného na zem, mohol byť tento zasiahnutý kopnutím nohou do okolia pravého oka, hornej čeľuste vpravo a nosa. Aj v tomto prípade by na vznik poranenia stačilo jedno kopnutie.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, lekárskeho potvrdenia o poraneniach poškodeného, zápisu o dychových skúškach, charakteristiky obžalovaného, odpisu registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného, pripojených trestných spisov spojených s predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, uvedený skutok je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný.

Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje vo svojej výpovedi I. B., ktorý popísal okolnosti konfliktu s obžalovaným, ktorý mal spočiatku verbálny charakter, následne sa rozvinul do skutočností, že on ako prvý fyzicky napadol obžalovaného, keď tomuto dal facku, na čo obžalovaný úderom alebo kopom do oblasti hlavy mu spôsobil poranenia, pre ktoré bol aj hospitalizovaný. Výpovedi svedka B. korešponduje aj výpoveď svedka K. R., ktorý síce vypovedal, že priebeh fyzického incidentu medzi poškodeným a obžalovaným nevidel, na mieste incidentu však bol bezprostredne po ňom a počul, ako obžalovaný povedal poškodenému, aby mu prepáčil, že ho zbil. Napokon aj samotný obžalovaný vo svojej výpovedi spáchanie skutku priznáva, ako vyplýva z jeho ďalšej časti výpovede, zodpovednosť za skutok prakticky odmieta iba z dôvodu, že on bol vyprovokovaný práve poškodeným, ktorý mu dal facku, na čo reagoval tak, že nie je fackovací panák a udrel ho päšťou do oblasti tváre, pričom chcel mu spôsobiť iba monokel a nie iné vážnejšie poranenia. Sám ostal prekvapený z toho, ako to napokon skončilo. Uvedená obrana obžalovaného je v tomto smere právne irelevantná, pretože z vykonaných dôkazov je nepochybné, že poranenia poškodenému spôsobil svojim konaním práve on, pričom takéhoto konania sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom. V tomto smere nie je možné ani mať za to, že obžalovaný konal spôsobom, pri ktorom by odvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok, teda v rámci zákonných predpokladov nutnej obrany v zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona, pretože v danom prípade konanie obžalovaného je potrebné posudzovať ako akt určitej odvety za to, že bol napadnutý samotným poškodeným, ktorý mu dal facku, ktoré napadnutie bolo nízkej intenzity a prakticky mu nespôsobilo žiadne poranenia. Naopak útok obžalovaného vo vzťahu k poškodenému bol stredne vysokej až vysokej intenzity (tak ako to vyplýva z konštatovania znalca, ktorý vypracovával znalecký posudok vo vzťahu k poraneniach poškodeného), následkom čoho tomuto vznikli poranenia vykazujúce znaky ujmy na zdraví tak, ako ich popisuje znalec. Napokon aj zo samotného vyjadrenia obžalovaného je zrejmé, že tento svojim konaním „nehájil len svoju česť“, ale mal záujem spôsobiť poškodenému poranenia, podľa vlastného vyjadrenia monokel. V zhode s vyššie uvedenými dôkazmi, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku, je aj samotný znalecký posudok o poraneniach poškodeného, ale aj výpovede ostatných vypočutých svedkov, ktorí síce nevnímali priebeh samotného fyzického napadnutia obžalovaného poškodeným a následnou reakciou obžalovaného na tento útok, ale ktorí popisovali, že už predtým dochádzalo medzi poškodeným a obžalovaným k verbálnym nedorozumeniam.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričítlosti, trestnej činnosti sa dopustil vedome vo forme minimálne nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, keď vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Objektom uvedených trestných činov je ochrana života a zdravia iných jednotlivcov, teda primárny záujem chránený trestným zákonom, ako aj ochrana verejného poriadku. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V registri trestov má 9 záznamov o odsúdeniach tuzemskými súdmi. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad 5T/39/2019 zo dňa 3. 2. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. 2. 2020 pre trestný čin podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 200,- eur, ktorý zaplatil dňa 25. 5. 2020. Ostatné predchádzajúce odsúdenia majú súvis prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad 6T/44/2014, kedy mu pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 27. 5. 2014, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil dňa 8. 8. 2017. V súvislosti s týmto odsúdením došlo u obžalovaného aj k rozhodnutiu o nariadení trestu odňatia slobody v inej veci Okresného súdu Poprad 0T/102/2013, v ktorej veci bol tiež odsúdený pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov vykonával súbežne s trestom uloženým vo veci 6T/44/2014, pričom aj z tohto trestu bol podmiennečne prepustený dňa 27. 5. 2014 a osvedčil sa 8. 8. 2017. Ostatné odsúdenia sú povahy, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Vo vzťahu k priestupkom súd eviduje priestupok z roku 2016 spojený s porušením pravidiel cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta 250,- eur.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 2 roky a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu hrozil trest odňatia slobody vo výmere až na 3 roky. Poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona súd nezistil žiadne (aj keď obžalovaný skutok prakticky priznal, pre naplnenie poľahčujúcej okolnosti v zmysle písm. l) uvedeného zákonného ustanovenia je vyžadujúce, aby tento aj úprimne oľutoval, k čomu však v konaní nedošlo). Priťažujúce okolnosti súd konštatoval dve, a to v zmysle § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov a že bol aj v minulosti odsúdený (v tomto smere prihliadal aj na existenciu odsúdení, ktoré nie sú spojené s ich zahladením). Keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy, do úvahy pripadalo ukladanie úhrnného trestu a vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností v nadväznosti na ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri ukladaní trestu musel súd prihliadať na zvýšenie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu, ktorá trestná sadzba potom v konkrétnom prípade predstavovala výmeru 16 mesiacov až 3 roky trestu odňatia slobody. Vzhľadom na okolnosti skutku a osobu páchatel'a a predovšetkým na sledovaný účel ukladaného trestu mal súd za to, že tento bude naplnený aj uložením úhrnného trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, pričom zároveň mal za to, že aktuálne pre naplnenie jeho účelu bude postačovať aj hrozba jeho výkonom, a preto trest vyslovil ako podmiennečný, pričom za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 18 mesiacov.

Vo vzťahu k poškodenej - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. súd rozhodol tak, že tento poškodeného s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pričom súd v tomto smere pripomína, že v rámci adhézneho konania poškodený má povinnosti adekvátne postaveniu účastníka sporového konania, ktorý v rámci civilného procesu je povinný rešpektovať zásadu bremena tvrdenia a bremena dôkazu, pričom poškodený vo veci iba tvrdil, že mu vznikol nárok na náhradu škody (ktorého základ je nepochybný), v konkrétne požadovanej výške, avšak žiadnym spôsobom rozsah uplatneného nároku súdu nepreukázal. Vo vzťahu k poškodenému I. B., ktorý toho času je už nebohý, o nároku na náhradu škody nerozhodoval, pretože tento do skončenia prípravného konania si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnil.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti pristupnom vytrznosti tym, ze napadol ineho,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.